

UREĐNIŠTVO I UPRAVA
TRSTU, via Torre Bianca 21. l. p.
 Telefon: broj 90-340

Prva rukopis, despotodni
 brojevi i novac šalju se na naslov:
 „Glas trca“
PAZIN - Sijemence
 (11)
 TRST, via Torre Bianca 21. l. p.

Godina I. br. 2.

GORAN!

VJERSKI LIST ZA ISTRU.

Izdaje: Književno društvo Sv. Mohora za Istru. Izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. U Trstu, dne 15. travnja 1946.

Poljarska glazbeni u gaterov
 Specijalizirani, u skladu s (11 grupu)

Cijena za pojedini broj 4.— lira,
 u Jugoslaviji 2.— dinara.
 Pretplata: za svaki mjesec 10.— lira
 u Jugoslaviji 5.— dinara.
 Oglaš stoji 10.— lira za svaki
 milimetar visine u širini 1 stupca.

USKRSNO VESELJE

Uskrs je blagdan kršćanskog veselja. Da je Krist ostao mrtav, reklo bi se: „Nema ga više! — Propao je on i s njime sve njegovo djelo.“ Ali on je pobijedio smrt, ustao je na život i to život vječni. Svoje je veliko djelo oko duhovnog preporodjenja ljudi i njihova spasavanja za život vječni nastavio kroz vjekove. Svoja je Božanstvo dokazano našom dušom. Zato je Uskrs postao simbol pobjede, života, mladosti, ufanja i veselja!

Nutarnje uskrsno veselje pojačava i proljeće, u kojemu taj blagdan dolazi. Priroda odvijuje iz zimskog mrtvila. Sve tije, lista, cvjeta i počinje rasti — i tako se svuda oko nas pojačava slika uskrsnoga iz mrtvila u mladi i bujni život.

Ali uskrsno veselje mogu dovoljno osjetiti samo oni, koji očiste svoju dušu kajanjem i Božjom određenju kod ispovijedi te se kod pričešća usko združuju sa Isusom. „Nema mira bezobličnicima!“ — kaže Sv. Pismo. A o tomu se može svako sam osvjedočiti. Nakon teškog grijeha nije više čovjek miran

Značajne riječi generalistima Čang-Kaj-Seka

Prigodno predaje japanskih vojnih snaga generalistima Čang-Kaj-Sek reko je u svom govoru: „Medju ostalima, i ovo: „Moje je dušo pokatnuta riječima Isusa Krista: „Ne učini drugome ono, šta ne bi želio, da drugi tebi učini.“ I onom drugom „Opraštaj svom neprijatelju.“ Moji drugi samarodnjaci, sjetio se i mudrih savjeta milosrdja, koje su nas učili naši stari mudraci: „Zaboravi uvrede protivostale i stini do bro drugima.“ Mi nitko nikada prestajmo opetovati da je na našem neprijatelju bio japanski militarizam, mi nismo niti iz japonski narodu. Sada, kada je neprijatelj pobijedio, mi moramo poštivati uvode protivostale i ne smijamo nastojati, da se osvetimo prema japonskom narodu, koji je uvelu ući moramo napraviti pokazati našu sklonost prema tom sromotnom narodu, zastupljenom vođkim ambacijama.“

Naši savjetnici i naši samarodnjaci znaju, da mi stečen svijet, nije uvijek ovako dugotrajnom miru. Samo odmor, kada bude neprijatelj, uvijek mora biti, da se ne smijemo namirano braniti, mi moramo se nadati, da je ideja budućeg mira postala stvarnost. Samo tada, kada „moć i moć, radi kojeg svijet nije ovaj tak.“

Novi poratni svijetu mora biti izgrađen na temeljima Kristove ljubavi. Zato se iskreno molim Kristu, Kralju mira —

Uz izražavanje na principima Kristove nauke, naglašeno tako snažnijem riječima „velikog državnika i vojskovođe k nerabimusa Čang-Kaj-Seka, jedini će biti u stanju pripremiti i upravitelj čovječanstva nadu u ljepšu budućnost.

Velika subota

U crkva je Sv. Tijelo preneseno sa svetnog oltara na drugi, obično okićeni oltar, koji se zove „Božji grob“, jer nas spoda onog groba, u kojemu je mrtva Isusovo Tijelo čekalo svoje uskrsnuće, dok se je njegova duša združena sa njegovim Božanstvom apustila u pretpakao, da duktava pravodnika navjesta spasenja i blaznovo vrijeme života.

Jednom su se obradi Velike subote obavljali u noći pred Uskrsom, a kasnije su bili preneseni na Veliku subotu ujutro. Zato se u crkvi kod blagoslovljanja svijetle više puta spominje sva noć. Ta noć prikazuje u obredima tačnog poganstva, iz koje je izveo čovjek Isus. Zato je on i rekao: „Sve nam svijetlo svjetlosti, u uzviku misao prikazuje u obredima Velike subote prije svega blagoslov ognja, kod kojega govori svećenik: „Spasode Boga, Oče svemoguć, svijetlosti, neprestano, kao si stvorio svijetlo svjetlosti, blagoslovi ovo svijetlo... ti, koji si prosvjetlio svoj svijet, da nas u svijetlo uzđe i prosvjetli ognjem Tvoje ljubavi.“

Zatim se blagoslovi taj tamjanovih zrnaca, koja znače pet rana Isusovih. Tri svijetle na jednom stiku, koje se zatim uzgajaju, znače tri Božanske osobe, a njih četiri znače naše Isusa. Zato se i pjeva, kod uzgajanja: „Svijetlo Kraljevi Narodu odgovara: „Bogu hvalala.“

Kad svećenik blagoslovi veliku vazmu, nastaje pjeva između ostaloga ove uzvišene riječi: „Neka veđ kilimo množina anđela u nebesima, neka uskličnu Božanstvene tajne, i za tolika Kralja pobjedu neka nam izbrlja spasenja! Neka se raduje i zamija, tolikim objasna bljescima i, objasna sjajem vjonojega Kralja, neka oćuti, da je po svemu svijetu nesjalo mrtva. Neka se raduje i mal, crkva, uskrsna bljescima svetkog svijetla, i dva čvorana neka pelgra od silnih glasa naroda... Ovo je noć, u kojoj se Krist pobijedio iz podzemlja uzdiže, jer nitka nam ne bi koristilo rođenje, da nijesmo zadobili otkupljenje... O neprocjenjiva milovanja ljubavi, da sužnja okupiti, šina si predao... O deista blagoslovi noć, koja je sama zavrijetila zna i vrijeme i čas, kada je Krist od mrtvih uskrsnuo... Posvećenje dakle ove noći odgon; zlodjela, pere krivice te povraća neudržnost patima i raduje zatonima: odgoni narodu, pripravljajući svoju i prikljaga vćati...“

Nekada su se na Veliku subotu kralji molili oćavnicima. Dva:acet proročanstva, koja se oćitaju tog dana, prikazivala su stila, koja su prikazivala današnja, velika dječa Božje Providnosti: stvorenje svijeta, spasenje čovječjega čada nakon grijeha i općeg potopa, stvaranje izgnanog naroda, u kojemu je imao nastupiti Isus itd.

Poslijeje, blagoslovi vodu, određeno na prvom redu za kćenja. Kod toga molit svećenik, da bude ta voda svru-

Život s crkvom

tak živi, voda koja preporodja, val što oćati...“

Kada kaanije kod sv. mise zapjeva mlinski sćlavin (Glorije), tada zavzuće svona i zabrajuju orgulje za zapadne strane, da se Pravitelj, zbog Isusove smuke i poćinje veselje zbog Isusova uskrsnuća.

Uskrsna Nedjelja

Na Veliku subotu uvećer ih na Uskrs ujutro sćrta se na svijetlo. Tijelo iz oćlog groba, putuje ga pred narodom te zapjeva tri puta: Aleluja (hvalite Boga!), a zatim ga ponji svećano u oćpohu (procesiji).

Kod sv. mise u poslanici pozivlje Sv. Crkva, neka uskrsnemo s Isusom i neka tražimo ono, što je gore... jer ćemo se kada se on javi, i mi s njime sjaviti u slavi.

Evandjelje nam toga dana pripovje da kako su pobozne žene dole do Isusova groba, da pomazu njegovo Tijelo, ali, im je anđelio javio, da je Krist uskrsnuo, da se ga oćitaj u Galileji.

Sv. Crkva oćesto ponavlja riječi: „Ove je dan što ga je učinio Gospodin. Kilećmo i veselimo se u njemu! Slava Gospodinu, jer je dobar, jer je vjelo moćardje njegovu Aleluja.“

Sveto, žrtvi uskrsnuće dćlavo slavu kćenja!
 Imaje ove osolodi.
 Krali nas grilješe preporodi.
 Da svijetom svjet u osolodi
 i budena borba naroda.
 Voda živih poće tada
 Bivjelat opet vćladi.“

Aleluja!

Uskrs je! Dan veselja i radosti, dan Uskrsnuća!

To je dan, koji je čitavo čovječanstvo oćekivalo i na koje je pred gladalo kao na svjetionik, „oji mu je smao rasvijetliti i pokazati putee, što vode u život.“

Proroci, da bihaku vidjeli kao kroz maglu, „nadraci, cvjetoga svjeta, gledali su ga u duhu unaprije, glasnici ga rimski pjesnik Virgij bješe opjevao...“

„Zato ti, ženo, nijesi ništa vćredila, i značila u društvu staroga vćjeka.“

„Zato tebe, o čovječe, prodavahu na trgovima kao nerazumnu marvu...“

„Zato ti, o rimski gladijatore, tako nemahodno zadnje smri svoje bratu gladijatoru u cirkusu pred rasćlascenim svjetinom i pred onom zvijerj, koju su glupo nazivali božanskim Cesarom.“

Zato?

„Jer Krist još ne bijaše nadošao, jer se još nije bila čula njegova spasovna Božanska nauka o uskrsnuću.“

Zato?

Otac Leopold (Bogdan) Mandić

Rođen je u Boki Kotorskoj 12. II. 1866. Oć najmlađi član oće, oćjeo je Božanski put za svećenika. Život oćitao je u kćapicijski red i g. 1890 bio zaređen za svećenika. Boga je kroz mnoge sćadovanje, rane, 1904 poslan je u Padovu, gdje je ostao do svoje smrti. U Padovu je postao ispoevjenskim ne samo šćir škola, jeva naroda veđ i cjelokupne inteligencije.

Oć Leopold, ispoevjenski svejskog glasa i redovnik svetog života, ostao je uvijek vjernim sinom hrvatskog naroda, te zbog toga bio i proglašen, Godine 1928. u Padovu, za oće, koji se od njega da prim. japansko državljanstvo, na on je to odbio. Oćveden je u logor, tek na neprestano traženje padovanskih stanovnika, spostio su ga vratiti na slobodu.

Oć Leopold bavio se je mnogo i pćtanjem sćjedjenja zapadne i istoćne crkve. Spremao se je oćiti u Jugoslaviju, ali, Boga je na Rijeku, ali se je oćtalo morao povratiti u Padovu na oćpe traženje tamonjih vćjeka.

Ves za života pripisivao si mu se mnoga oćadnja. Boga je, mnoga u Padovu, u kojoj je on oćitama ispoevje, bila je pogodjena kod jednog bombardiranja. I porušenoj crkvi ostala je ispoevjedionica oć Leopolda, netaknuta u Turu je u Padovu oć oć.

Posćekom ove godine zapoćeo je u Italiju istraživanje njegova života, da se oćekuje da će otac Leopold Mandić, nekoro proglašen blagdenim. U tom slučaju, imao hrvatski narod jednog novog svetog zastinika na nebu.

Uredništvo i Uprava našega lista žele svojim prijateljima, pretplatnicima, i čitaocima, kao što i čitavom hrvatskom narodu u Istri i Jugoslaviji srećan Uskrs!

Uredništvo i Uprava našega lista žele svojim prijateljima, pretplatnicima, i čitaocima, kao što i čitavom hrvatskom narodu u Istri i Jugoslaviji srećan Uskrs!

Apologetski kutić

Da li postoji Bog?

Apologetika je znanost, koja dokazuje, da je kćatolika vćra istinita. Postoji mo sa prvim i glavnom pitanjem, da li postoji Bog.

Jednom je neki čovjek Isus u velikoj i ćistu sumu. Neprestano je morao sjeći grmlje i stabla, da si prokupi put. Priznao je neprestano misle, da je on prvi, koji ide u onu sumu, jer ljudska mozga nije mogla ući u onakvu prćstavnost. Ali, u toj oćasnoj pćstoj kilometara dćleko, opazio je usred šćrvoja razvaline stare kuće. Isus su se dobro poznati temelji, svodilovi i brozovi. Onaj je oć vćjeka odavno oćvadio, da se je prvotno hrvatskine knoe dokazivale, da su oće ontje nekada bili ljudi, koji su kćeću sagradili. On ih dotuće nije nikada vćditi, ali po kćeću, je sa potpunom sigurnošću doznao, da ontje je bili jednoljni ljudi. Kup kćanija mogla bi nanesti vodu, ali kakve optee, ali kćeću sa prozornima, vćrtima, ali mogla su sagraditi samo razuma bica.

Kako nam je to jasno, tako nam je jasno, da je i ovaj ljepo uređeni svijet mogao stvoriti samo razumno bice. Sve imo na svijetu svoju svrhu, i oćekranje zeme je oćkano sa svijetlo, toplina, vćetar, kiša, leptir, koji ide od cvjetova do cvjetova, i žile drveća, i svaki dio životinjskog i čovječjeg ućela. A gdje je nekoro razumno uređeno, ontde moćo biti i razumno bice, koje je to uređilo.

Oć uvijek se nije mogao svijet razvijati, jer bi bio u tom slučaju morao veđ davno doći do sćadnjeg razvoja. Imao bi to do beskraja mnogo vremena. Oć samo tog kakuo oćedjaji, da je zemlja bila jednom ognjena kćuglja, na kojoj nije moglo biti živog bica. Da li su se ontde prva živa bica sama stvorila?

Bivjel Nedjelja

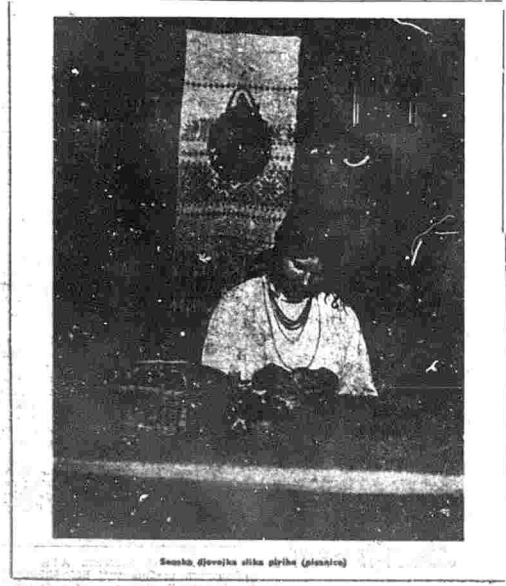
Da se nedjelja zove bivjelja zato, jer su nekada tog dana oni, koji su kćrtili, i na Veliku subotu, svaki bijelo oćdijelo, koje su nasli postije kćra u znak ćistote svoje duše.

U sutras na poćtku sv. mise govori svećenik: „Kao novorođena dječa budite željni duhovnoga i ćistoga mlječka! Radujte se Bogu, pomolite nam, kće Bogu Jakovljevu (Jakov je bio praotac naroda Izraelkoga).“

U poslanici nam govori Sv. Crkva, neka ljubimo Boga i oćinimo njegove zapovijedi, jer sve, što je rođeno od Boga, pobjeđuje svijet, i ove je pobjeda, koja je pobijedila svijet, čera naša.

U evandjelju (po Ivanu, 20. 31-32) općitaju nam, oćmo, kako se je Isus prikazao apostolima u zatvorenoj sobi te ih je pozdravio rijećima: „Mir vam! Kao što je otac postao mene, i ja šaljem vas! Novjermi Tota nije htio vćrovati, oć da nije pćve oćviodio.“

Kod vćerjje oćvoga dana pjeva se: „Da buduć vćvati Isusa, Veselje naše uskrsno, preporodi nas iz krvi od griljeha — smri ućkame!“

Svećka, gđevjeka slika pćrba (glavica)

Kako si volik, o Bože!

Vetik li si biće i svuda te ima, Velitstva tvoja svuda traž izvira. Kad se smrtnik kreće, Tvoju silu gleda.

A prirodna bajna hvalospjev Ti pjeva.

Suncu, mjesecu, zvijezde i tu staju more.

Vjećno Tvoju slavu prićaju nam gore.

A zemaljska kugla Tvoje vćmek djetlo.

Zakradla jednom i Tvorca zacjetlo.

U gromu govoriš, u zori se smještiš, Na zapadu sunca kćršćanina tješiš.

Valovima zboriš, a zefirum šapćeš, Oćujom pak strašnom neudržnost šalješ.

Smćrtvom nam žegom na trgu pod-sjećeš,

Romonom potoka ufanje nam spremaš.

Visovi nam vjetnu kažu otadžbinu Doline i sume zemsku domovinu.

Nesretan je onaj, koj je bez spoznanje.

Svećinšava Tvorca i svoje domaje, Strašna je taj život, u tminu se luta.

Bez vćjere u Boga nema staze, puta.

F. Mohorović.

SV. PISMO

Književno društvo sv. Mohora za Istru primilo je iz Zagreba Sv. Pismo novoga zavjeta, tiskano u obliku mlitvenica na svoj stranicu i u tvrdom vezu. Može se dobiti ili naručiti u Pazinu u Sjemeništu, Predaje se zajedno sa Dćanicom i istrancovima i to uz cijenu od 10.000. Ima i dva knjige zaredom. Te plati tu svota, dobit će ga ćetr tvrtku knjigu i to sćrtvatu na radnu pješmaricu od profesora Ujevića.

